

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 263-ҳадис

263/418 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «هَلْ تَرَوْنَ

قِبْلَتِي هَا هُنَا؟ فَوَاللَّهِ مَا يَخْفَى عَلَيَّ حُشُوعُكُمْ وَلَا تُكُوعُكُمْ، إِنِّي لَأَرَاكُمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِي».

263.418 Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам: **«Қибламни мана бу ерда деб ўйлайсизларми? Аллоҳга қасамки, менга хушўингиз* ҳам, рукуъингиз ҳам махфий қолмайди. Албатта, мен сизларни ортимдан ҳам кўриб тураман»**, дедилар».

* Хушў - намозни сокинлик, синиклик билан, фикрни бир жойга жамлаган ҳолда эътибор билан ўқиш. Намознинг хушўси дейилганда уни сергаклик билан, Аллоҳдан қўрқувни тўла ҳис қилган, бутун вужуди билан намозга берилган ҳолда ўқиш тушунилади.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI